

af 2den Juli 1870 om Amtsforvalterens Lønning. Der har hidtil i Maribos Amtsraadskreds været tvende Amtstuer, men der er fra 1ste Oktober indtraadt Vakance i det ene Amtsforvalterembede. Forslagets Indhold vil findes at være bygget paa de Principer, som ere godkendte af Lovgivningsmagten ved Lov om Nedlæggelse af Kringkjøbings og Nds-herreds Amtstuer af 8de Januar 1872.

Jeg skal dernæst tillade mig efter Hans Majestæts Befaling at forelægge: Forslag til Lov om Betalingen for de til Skiftevesenet henhørende Forretninger m. m. Dette Lovforslag staaer i den allernæste Forbindelse med det Forslag til Lov om Skifte af Dødsbo m. v., som er indbragt af Justitsministeren. Efter Forholdets Bessaffenhed er det umuligt nøiagtig at opgjøre det i finantsiel Henseende sandsynlige Resultat af nærværende Lovforslag i Sammenligning med den Ordning af Skiftegebyrerne, som for Liden er gjældende; men jeg skal angive det kalkulatoriske Resultat, som man har opstillet saa godt, det lod sig gjøre. Derefter stiller Forholdet sig saaledes, at den Medgang, som ved dette Forslag vil fremkomme, kan anslaaes til 115,500 Rbd., ligeoverfor den nuværende Indtægt af 262,500 Rbd., altsaa en forholdsmaessig temmelig betydelig Afgang i Indtægten. Deraf vil 90,500 Rbd. falde paa selve Gebyrerne i Almindelighed, medens den yderligere Afgang af 25,000 Rbd. er begrundet paa Ophævelsen af Forpligtelsen til at tage Skifteatt, hvorved altsaa det Stempelpapir spares, som nu dertil bruges. Jeg skal i al Korthed angive den Maade, hvorpaa Afgiften er foreslaaet ordnet. Mange ærede Medlemmer ville vide, at, naar man i Korthed skal betegne den Hovedafgift, som nu falder — jeg lader altsaa de enkelte mindre Afgifter ligge og ligeledes den Byrde, der er forbunden med Forpligtelsen til at tage Skifteatt — kan det, naar man ser bort fra, om det er en Betaling til Skifteembedsmændene selv, for saavidt de ikke ere satte paa faste Gage, eller det er Afgifter, som indflyde i Statskassen, i Korthed siges, at det er en Afgift af $1\frac{1}{2}$ Procent af den hele Masse. Den Hovedindvending, som vistnok raamer denne Ordning, er efter min Formening ikke saameget den, at der saaledes er paalagt en Byrde beregnet efter Massen, men det er den, at den Byrde, der er lagt, ikke paa det beholdne Bo, men paa Massen, er for høi. Den Maade, hvorpaa man har ment under tilbørligt Hensyn paa den ene Side til Finantsernes Lær og paa den anden Side til den ønskelige Lettelse for Samfundet at kunne ordne Sagen er den, at man har opløst Afgiften i to Bestanddele. § 3 er der, for at jeg skal fremhæve denne Paragraf, i saa Henseende foreslaaet, at der af Boer, i hvilke Arv og Gjæld vedgaaes, samt af Dødsboer, i hvilke den efterlevende Egtfælle personlig hester for Gjælden — disse Bestemmelser knytte sig naturligt og umiddelbart til Bestemmelserne i Skifteloven — skal svares $\frac{1}{3}$

Procent, og at der af alle andre Boer skal svares $\frac{2}{3}$ Procent af Boets hele Formuemasse uden Fradrag af Gjæld eller deslige, samt at der desuden af de Boer, hvis beholdne Formue udgjør 400 Kroner eller derover, svares 1 Procent af den beholdne Formue. Forpligtelsen til at tage Skifteatt skalde som sagt bortfalde. Dette er Hovedtrækkene i Lovforslaget, med Hensyn til hvilke Lovens Motiver i Dvrigt ville indeholde nærmere Oplysning.

Jeg skal dernæst tillade mig at forelægge tvende Lovforslag, som ere frenkaldte ved Myntloven, det ene nemlig et Forslag til Lov om Betalingen for Benyttelse af Posten, og det andet et Forslag til Lov om Gjennemførelse af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Myntsystem for Stempelafgiftens Bedømmende. Vel indeholder nemlig Myntloven en saadan Bestemmelse, — det vilde jo have været en bestemt Mangel ved den, dersom det ikke havde været saa — at man kan anvende baade den nuværende Stempelovgivning og den nuværende Postlovgivning; men det er jo klart, at der vil være at udsædige nye Primærker, nyt Stempelpapir osv., og det er ligeledes klart, at de Satser, som findes dels i Stempelovgivningen dels i Postlovgivningen, ere satte i Henshold til det dengang gjældende Myntsystem, og at de utvivlsomt vilde have været satte noget anderledes — det er jo kun smaa Afvigelser, hvorom der er Spørgsmaal — dersom man dengang havde haft den Inddeling af Mynten i Kroner og Dre, som skal gjælde efter Myntloven. Det Spørgsmaal, som er reist henholdsvis af Generalskattedirektøren og af Generalpostdirektøren, og som jeg har ment var et saadant, som burde forelægges Repræsentationen til Afgjørelse, er dette, om der skal finde en Forandring Sted, som bringer disse forskellige smaa Satter — i Henseende til Hovedresultatet vil det ikke gjøre saa liben Forskel — i større Overensstemmelse med det nye Myntsystem ved en forholdsvis ringe Forhøielse opad eller ikke. Det er dette Spørgsmaal, som det er nødvendigt snarest mulig at søge afgjort gennem Repræsentationen paa Grund af den hele administrative Omordning, der udfordres, naar der skal udarbejdes nye Lagter og nye Regulativer. Hvad Postvesenet angaar, vil der navnlig frembyde sig det Spørgsmaal, om den almindelige Brevporto skal være 8 Dre eller 10 Dre; og dermed staa da igjen mange andre Lagter i Forbindelse. Dette er et Spørgsmaal, der er blevet reist af Generalpostdirektøren, som har ment, at det Nettes vilde være, at man gif over til 10 Dre, og dermed staaer igjen den øvrige Skala i bestemt Forbindelse. Det er et Spørgsmaal, som naturligtvis kun kan finde sin Afgjørelse gennem Repræsentationen. Bliver man staaende ved de 8 Dre, saa bliver Indtægtstabet over 30,000 Rbd., og det er altsaa